

ÁRPÁD-LAPOK

Az Árpád Gimnázium lapja

2010. február

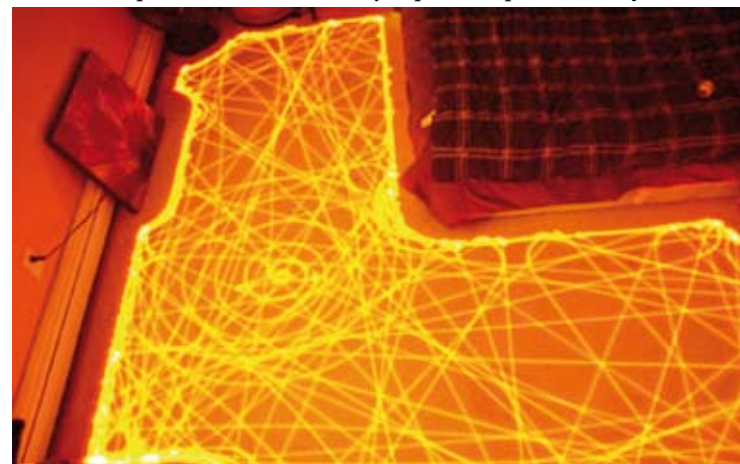
AMFI KUPA

BUZOGÁNY

AZ ÉKSZERÉSZ

Robotporszívó

A robotporszívókat gyártó cégek (így a képen látható Roomba porszívót gyártó iRobot) komoly titokként kezelik a mozgás pontos algoritmusát. A kép készítője kikapcsolt minden fényt a szobában, egy világító kis ledet szerelt a porszívóra és hosszú expozíciós idővel lefényképezte a porszívó útját.

Látszik, hogy a gép először koncentrikus körök leírásába kezdett, majd amikor nekiütött valaminek, eszeveszett száguldásba ment át. Végül mégis mindent alaposan kitisztított, és jól látszik az erősebben világító fényekből, hogy a falak mentén még jobban odafigyelt a munkára.

fotó: Index

KÉP-MÁS

Az előző számunkban feladott képen egy csigalépcső látható alulról fotózva. Hát ez mi?

fotó: Treszkai Anett (11.b)

Ugyanebben a számban Svarczné Micheller Erzsébet tanárnő kisgyermekkorai fotóját láthattátok. Hát ő ki lehet?

„Áthívnám a barátnőmet...” (K)

„Bevásárolnék, főznék valami finomat és elhívnám a barátaimat vacsizni. De az is lehet, hogy elutaznék valahova.” (Julcsa)

ÚJ ÉV, ÚJ ÉLET, ÚJ FOGADALMAK...

I dén szilveszterkor eldöntöttem, hogy a hagyományos, kétoldalas lista helyett most csak egyetlen fogadalmat teszek, mégpedig azt, hogy nem fogadok meg semmit. Nálam ugyanis az új év mindig is úgy kezdődött, hogy a lehető legrövidebb idő alatt módszeresen megszegtem az összes fogadalmamat. Azonban nagy elhatározás ide vagy oda, az első koccintáskor már világrengető elképzeléseim voltak arról, hogy mi mindent fogok másképp csinálni az elkövetkező 365 napon. Persze, úgy 365 másodperc múlva már sejtettem, hogy ebből ismét nem lesz semmi, és láss csodát, a gyanúm 365 órán belül már rég be is igazolódott.

Ez persze nem írható az akaratgyengeség, a határozatlanság, sőt még a feledékenység számlájára sem. Csak arról van szó, hogy az egyszerűnek tűnő kijelentések előbb vagy utóbb (s általában inkább előbb) valamilyen úton-módon mindig komoly akadályokba ütköznek. Csak a legkézenfekvőbb példával élve: feladnám a csokievést... De hogy tehetném meg nyugodt szívvel, amikor még a csapból is az folyik, hogy soha semmit ne adjunk fel? Vagy vegyük azt a fogadalmat, hogy nem ütöm bele semmibe feleslegesen az orromat. De adott esetben honnan is tudhatnám, hogy mikor felesleges a közreműködésem? Ráadásul ha csak meghallgatok egy-két szaftos pletykát és kifejtem róla a véleményem, az még csak a számmal és a fülemmel van kapcsolatban, az orromnak semmi köze az egészhez.

Jó, lehet, hogy a magyarázkodásom kissé erőltetetten hat, de lássuk be: a hiedelmekkel ellentétben egyáltalán nem könnyű kifogásokat találni. Márpedig olykor azt is muszáj. Szerintem aki valaha is hitt az „új évben minden máshogy lesz” című maszlagban, az

át tudja érezni a problémámat...

Apropó, probléma: a BKV névadó projektjéhez (Bármeddig Késik, Várunk) már hozzászoktunk, az újabb és újabb áremeléseken sem lepődünk meg, megbarátkoztunk a rohamos iramban sokasodó, barátságatlan ellenőrökkel, és attól sem dobunk hátat, ha az egész tömegközlekedés szünnapot tart. Na de miféle sztrájk az olyan, ami a kényelmes buszos zótykölődés helyett gyaloglásra ítélt, a suliba menés ellen azonban nem biztosít elegendő indokot? Hogy is ne szegném meg az antihisztriről szóló ígéretemet, amikor a villamosnak nevezett, de a szaga alapján tonhalkonzervnek tűnő dobozban csak látványos agonizálás árán lehet levegőhöz jutni?

Rendben, való igaz, hogy a sztrájk egyfelől nagyon is hasznos: a hosszú séták a friss szmogban, akarom mondani, a friss levegőn nemcsak jót tesznek az egészségnek, hanem kiváló alkalmat biztosítanak arra, hogy ötszázhetvenhatodszor is végiggondoljuk, hol (nem) akarunk továbbtanulni. A káros totális, a jelentkezési határidő közeledtével a jól ismert „mi leszel, ha nagy leszel” típusú kérdések megszűntek unalmasnak lenni, és inkább átsoroltak a kétségbeesítő kategóriába. A több hónapos agyalás egyelőre még eredménytelennek bizonyult, a határozott döntésnek pedig még a körvonalai sem derengenek. Az viszont egyre valószínűbbnek tűnik, hogy utolsó este fehér nyuszik helyett szakok nevét fogom megpróbálni kihúzni a varázskalapból.

Mi? Hogy nem tűnök túlzottan felelősségteljesnek? Meglehet, sőt kikérem magamnak, egyelőre jogomban áll. Érettségi helyett ugyanis egyelőre legfeljebb éretlenségi bizonyítvánnyal büszkélkedhetem.

A HÓNAP KÉRDÉSE:

„Mit tennél, ha a szüleid elutaznának egy hétre?”

KÉRDEZD MÁSKÉNT

Svarczné Micheller Erzsébet tanárnő

– *Tanárnő hol nőtt fel, merre járt iskolába?*
 – Pomázon születtem, mindig is ott éltem. Oda jártam általános iskolába, később pedig a Török Pál utcában tanultam a Képző- és Iparművészeti Szakközépiskolában. Lehetőség volt ide nulladik helyre jelentkezni, így megpróbáltam a felvételit és első körben felvettek. Ebbe az iskolába – mint kiderült – nem könnyű bekerülni. Később tudtam meg, hogy osztálytársaim fele második próbálkozásra nyert felvételt. Üveg szakra jártam, így üvegműves szakon végeztem. Érettségi után jelentkeztem az Iparművészeti Egyetemen induló szilikátszakra, melyre évente 3 diákot vesznek fel. Ide sajnos nem kerültem be. Így középiskola után a Budapesti

Tanítóképző Főiskolára mentem (most ELTE TÓFK), ahol rengeteget tanultunk valamint nagyon sok tanítási gyakorlatunk volt, melyek nagyon jó hangulatban teltek. Mivel rajz és vizuális kultúra szakon végeztem a tanítóképzőben, így általános iskola első osztályától hatodik osztályig taníthattam. Úgy gondoltam, hogy én elsősorban csak rajzot szeretnék tanítani, nem pedig minden tárgyat alsó tagozaton, így az Egri Tanárképző Főiskolán elvégeztem a rajztanár képzést. Majd szintén elvégeztem az Iparművészetin egy tárgy és környezetkultúra szakot, ami jogosít arra, hogy középiskolában taníthatok és érettségiztethetek is. A médiaismeret megint csak egy külön kurzus, diploma utáni képzés az ELTE média-

tanár szakán. Nagyon szeretnék majd művészetterápiával is foglalkozni.

– *Tanítás mellett mással is foglalkozik a tanárnő, mégpedig...*

– Üveggéssel foglalkozom. Van otthon egy kis műhelyem kemencével, ahol tudok dolgozni. Leginkább üveggészereket készítek, melyeket kézműves vásárokon szoktam árúsítani. Járunk falunapokra, különböző kulturális programokra, ahol nagyon sok emberrel lehet találkozni és nagyon jó a hangulat. De többször készítettem különböző emléktárgyakat külön rendelésre is.

– *Miket csinál szívesen szabadidejében?*

– Gyerekkorom óta lovagolok, régebben egy rövid ideig versenyeztem is díjugratásban. Mivel azonban nem volt saját lovam, inkább lovakat készítettem fel versenyzésre. Most lovasoktató is vagyok a csobánkai Szent László Király Lovas Egyesületben. Nem hivatalos állománytag, hanem tiszteletbeli tag vagyok, így nyári táborokban szoktam

tanítani és egyéb alkalmakkor segíteni. Itt az oktatás mellett terápiás lovaglás is zajlik és tereplovaglás is. Már a lányom is itt tanult lovagolni. Ha tehetem, akkor szívesen olvasok, mert nagyon szeretek. Kedvelem a történelmi nagyregegyeket és az ifjúsági irodalmat. Rengeteg ilyen

olvasok, így például a Harry Potter is mindig ott van. Mivel a lányom is nagy lovas rajongó, ezért pónis könyveket is olvasok. Sokat olvasok fel neki, így számos gyerekkönyvet előre elolvasok, hogy tudjam, számára miből érdemes mesélnem. Mostanában a legnépszerűbb Szabó Magda és Lázár Ervin. Nagy rajongója vagyok az animációs filmeknek is.

– *Merre szeret utazni, mi a kedvenc városa?*

– Nagyon szeretek Magyarországon barangolni. Most a családommal többször is volt alkalmam hétvégenként körbenézni az itthoni városokban. Ez mindig nagy kaland. Így nem is tudok külön kedvenc várost mondani, mert annyi jó hely van, ahol jól érzi magát az ember és ismerkedni tud másokkal, beszélgetni velük.

– *Köszönjük a beszélgetést!*

Varga Stefánia (11.b), Óri Annamária (9.d)

A BUZOGÁNY- GYAKORLAT TÖRTÉNETE

Az Árpád ballagási buzogánygyakorlata tekintélyes múltra tekint vissza. Az alapokat Marosvölgyi tanárnő, Kati néni találta ki, aztán évtizedeken keresztül ő is tanította be, fejlesztette és alakította a gyakorlatokat.

A buzogányozás születésének az 1975-ös év tekinthető. Piros és kék tornadresszbe öltözött lányok „apuka fehér zsebkendőjével” a kezükben mutattak be egy futásos alakváltozásból és egy kendőgyakorlatból álló gyakorlatsort „hazánk felszabadulásának 30. évfordulójára” az udvaron. Erősítő nem lévén a legelől futó Muraközi Anna nyakában lógó, elemes kismagnóból szólt a zene, amit csak az első néhány futó hallott. De az ünnepélyre sikerült behangosítani az udvart.

Az akkori igazgatóhelyettes, Óvári Miklósné megjegyezte, hogy a látottak nagyon hasonlítanak az előző iskolájában, a Berzsényi Gimnáziumban tizenkét tanuló által a ballagáson

előadott világító buzogány gyakorlatra. Kati néni nem volt rest és kölcsönkért a TF-ről világító buzogányokat, amelyeket egy 12 évvel korábbi Erkel Színház-beli tornaünnepélyen használtak. Szívesen adták, sőt később végleges-

sen is az Árpádra szálltak. Az akkori igazgató, Tiszavölgyi István nagyszabású ballagást tervezett és átkerült az ünnepély időpontja estére. Ettől a pillanattól már mindenki ragaszkodott a fáklyás, világító buzogányos ballagáshoz. Az első gyakorlatot 40 diák mutatta be és a 80-as évek elején fiúk is részt vettek benne. (folytatás a 6. oldalon)

VERS

Az alábbi vers – mely Vadász Dániel (7.c) saját költeménye – az őszi irodalmi felolvasó délutánon hangzott el. Daninak alkalma volt megmutatni versét a Kossuth-díjas Csukás Istvánnak is, aki elismerését fejezte ki az irodalmat szerető diákköltőnek.

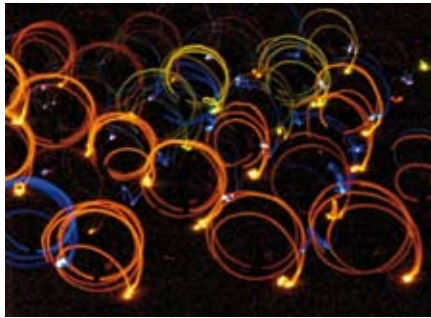
A távoli rokon

Régen történt Svédországban
Egy egér élt ott egymagában.
Komor volt ő és mogorva,
Ám másokkal biz sose durva.
De nem is lehet erőszakos,
Hisz nincs is állat mely vele szomszédos.
Ám egy nap megtört a jég (de nem az egér alatt)
Rokon jött a remetéhez, valami mexikói alak.
És hogy mi volt ő, hát egy denevér,
Egy olyan vámpírfele, vérszívó bőregér.
De nem szívott ő vért, csak csilit
Két kanállal zabálta ezt a dilit.
A denevér üdvözölte: „Buenos Dias Amigo.
Kultúrát jöttem tanulni, mi az, mi nálatok szép és jó.”
„Hát akkor rosszkor van rossz helyen uram.
A kulturális központ egy órája zárva van.
És tíz mérföldre innen” – tette hozzá suttogva.
„Mi?!? Nem azért jöttem ide, te ostoba.
Az ünnep nekem smafu, van az nálunk elég.
Jobban érdekel az, hogy mi nálad az ebéd.”
„Ebéd? Hogy micsoda?
Nálam most múlt ki a vacsora.”
„Milyen vendéglátás ez, egér koma?
Azt kívánom, hogy az asztalon legyen a pótvacsora!”
„De hát én már fáradt vagyok, hagyjon engem békén!”
„Na! Délben tudsz majd aludni, a munka végén.”
„Munkaszünet délben? Viccel velem magar?”
„Hát még nem hallottál arról, hogy Siesta?”
„Nem én. És menjen az ördögbe,
Vagy azt akarja, hogy ne keljek fel reggelre?”
„Az ördögbe? Ez aztán a sértés.
Neked csak ez jár a fejedbe, a késés?
Örülj neki, hogy nem csattan az arcodon pofon!”
És azzal távozott is a távoli, mexikói rokon.

Vadász Dániel (7.c)

„Buli, buli, buli, meg egy kicsi sulis... csak a változatosság kedvéért.” (K. G.)
„Gondolom ugyanazt, mint mindig, csak lehet, hogy egy idő után betemetne a mosatlan...
Ez jó, legalább rájövök, hogy milyen jó, hogy vannak.”

tanítottam be és már lelkesen készülünk az ideire is. Tavaly kék és sárga színűek voltak a buzogányok (illetve a rajtuk lévő műanyag

pohár, mert tudjuk, nem a buzogány színes). 2009-ben 157 lány buzogányozott, az idén pedig előzetes felmérés alapján 190 diák vállalta – de még hátra van a vizsga!

A buzogánygyakorlatban résztvevő lányok nagyon sokat vállalnak, rengeteg gyakorlás, odafigyelés vár rájuk, de a végén mindig egybehangzóan mondják: megérte. A jelentkezés önkéntes, kivéve a golyákat, mert nekik kötelező. A gyakorlat betanulását követően, a ballagás előtti hónapban tízszer próbálunk az Amfiban. Az utolsó héten kétszer este is, fél nyolctól fél tízig. A szülők is nagy segítséget nyújtanak, külön köszönet illeti őket technikai segítségükért és azért, hogy a lányokat megértéssel és lelkesedéssel kísérik el az esti próbákra, valamint az első elismerő tapsokat is tőlük kapjuk.

A gyakorlás, a próbák és a kitartás végül mindig meghozza gyümölcsét, mert a ballagás alkalmával mindenkit sikerül ámulatba ejteni és a tátott szájak nagy visszhangot keltenek az önfeledt tapsnak. A gyakorlat résztvevői ilyenkor érzik igazán, hogy megérte és valami maradandót alkottak a közönség örömeire.

A cikk Marosvölgyi Kati néni elbeszélő írása alapján készült, amely megtekinthető a könyvtárban, illetve nálam. Köszönet Kati néninek az ötletért és a fantasztikus első 25 évért!

Fekete Andrea

(folytatás az 5. oldalról) No de az eső... Eső miatt ballagás, buzogánygyakorlat még soha nem maradt el! Egész nap szakadhatott az eső, de a gyakorlat idejére mindig elállt. Persze az ilyenkor csúszós fű, a pocsoltyák nem könnyítették meg túlságosan a futók dolgát, de a próbákra erre is készültek akadályt nem ismerve, hiszen ballagásnak, buzogánygyakorlatnak lennie kell.

Van egy babonánk. Hajdu Gyula, az Árpád egykori testnevelője, aki ma a Veres Péter Gimnáziumban tanít, a ballagás napjának reggelén kiállt az udvarra és egy sárga kockás flanelinget meglengetett. A babona szerint ez segít, hogy ne mossa el az eső az ünnepeket. Mostanság Tallár Tamás tanár úr lenget az eső ellen.

A buzogányozás népszerűségét pedig jól mutatja, hogy az egy-két évvel korábban vagy még régebben érettségizettek közül sokan visszajárnak, beállnak a gyakorlatba. Volt, hogy videóról tanulták meg a gyakorlatot. A rekordot egy 6 éve végzett leányzó tartja!

Persze nem ment mindig minden simán. Előfordult, hogy zene nélkül fejezték be az előadást, mert magukat jópofának tartó részeket széthúzták a hosszabbítót. Vagy akadt, hogy autórádióból szólt a zene, mivel megszakadt a hangszóró vezetékében egy szál.

Marosvölgyi Kati néni 2000-ig tanította be a gyakorlatokat. Minden évben újat talált ki, 2000-ben 110 diák végezte a gyakorlatot. Őt Csernus Magdolna tanárnő követte 2008-ig. A 2009-es gyakorlatot én koreografáltam és

ARANYKÖPÉSEK

„Vigyázzatok a lányokra, ők lesznek a jövő anyósai!” (Számadó László)
 „Régen jó volt, mert a bizonyítványosztás után 9 napos szünet volt, így a diákok kiheverhették a 8 napon túl gyógyuló sérüléseket.” (Simon Péter)
 „Az 5 pontos feladathoz valamilyen matematikai ötlet kell, úgyhogy az nálatok kilőve.” (Gärtner István)
 „Például itt van ez a szerencsétlen, dögledező szobanövény.” (Kis Róbert)
 “A lap alján az az izé a térkép. Az izén vannak fekete izék, amik a hadjáratokat mutatják.” (Varga Júlia)
 „Légyszíves, vedd le azt a zenemását a fejedről!” (Sziliné Dienes Irén)
 „Ha engem, mint állandó testhőmérsékletű állapot betesznek három hétre a fagyasztóba, akkor hiába verem a mellem, hogy állandó testhőmérsékletű vagyok, mert megfagyok úgyis.” (Tarlós Péter)
 „Ha állam vagy, törvényesen lopsz. Magyarul adóztatsz.” (Pödör László)
 „Most felteszem a cd-t és balettozok rá.” (Orosz Erzsébet)
 „Kérem szépen, hogy a huszadik oldalra lapítsatok!” (Molnárné Vámos Katalin)
 „A nyelvújítás azért jó, hogy le tudják hülyézni azokat, akik nem követik nyomon.” (Vajda István)
 „Ha mindenkit meghívunk, akkor ki kell tenni egy tacepaot és rá kell írni, hogy szeretettel.” (Sarlósné Bánbegyi Lídia)

A LEGJOBB 10

Ebben a számban A legjobb 10 rovat Meszlényiné Róka Ágnes tanárnót kérdezte meg a kedvenceiről. „Sajnálom, hogy nem azon matematikával foglalkozók közé tartozom, akiknek jó hallásuk van és értik és élvezik a zene minden műfaját. Ebből adódóan én jobbra a zenében is a szövegre figyelek.” – mondta a tanárnő.

1. LGT: Az első villamos
2. Cseh Tamás: A képzelet szálfái közt (Új dalok)
3. Omega: Ezüst nyár
4. Zorán: Szép Júlia
5. Hobo-Ghymes: Bakanóta (Bakaballada)
6. Kaláka: Az éjszaka csodái
7. Marketa Irglova-Glen Hansard: Falling slowly
8. Cohen: Everybody knows
9. Joaquin Phoenix: Home of the blues (Walk the line OST)
10. HIM: Love you like I do

Holecz Melinda és Kristóf Petra (8.b)

Az Árpád Gimnázium iskolautsága. Megjelenik: tanévente hétszer. Email: arpadlapok@gmail.com. Design: Bakos Asztrik. Felelős tanár: Koncz Levente. Írták és rajzolták: Aniot Laura, Benyó Réka, Dudás Orsolya, Holecz Melinda, Kádas Miklós, Kiss Dávid, Kovács Rebeka, Kristóf Petra, Margitai Anna, Óri Annamária, Südi Anna, Takács Eszter, Treszka Anett, Varga Stefánia. Tervezés: Bakos Asztrik. Nyomdai kivitelezés: OBR2000 Kft. Felelős vezető: Kutrovich Zsolt. A címlapon: Szabó Barnabás, az Amfiteátrum Kupa 6. osztályos győztese (fotó: Kristóf Dániel)

Az illuzionista egy hajón dolgozott. Minden héten tartott egy bemutatót. Mindig más volt a közönség, így megengedhette, hogy mindig ugyanazt a műsorszámot adja elő. Az egyetlen gond a kaptány papagája volt. Egy idő után műsor közben bekiabált és elárulta a titkokat:
 – Nézzék, ez egy másik kalap!
 – Nézzék, a virág az asztal alatt van eldugva!
 – Á, el van dugva egy kártya a kabátujjában!

Az illuzionistát bosszantotta, de nem volt mit tennie. Egyszer egy baleset miatt a hajó elsüllyedt. Nem maradt életben csak az illuzionista meg a papagáj. Néhány napig mindkettő egy deszkán úszkált, miközben szótlanul, ellenségesen méregették egymást. Végül a papagáj megszólt:
 – Feladom öreg! Hol a hajó?

Bush és Powell üldögél a kocsmában. Bejön egy manusz, és odasúgja a pultosnak:
 – Te, ez nem Bush meg Powell?
 – De, ők azok. Ide járnak.
 Erre a manusz odamegy az asztalukhoz és így szól:
 – Helló fiúk, mit csináltok itt?
 – Épp a III. világháborút tervezzük.
 – Igen? És mi a terv?
 – Megölünk 140 millió afgánt, meg egy biciklis postást.
 – Egy biciklis postást? Miért?
 Erre Bush odafordul Powellhez:
 – Ugye mondtam, hogy a 140 millió afgán senkit sem érdekel?

ebédnek, már egész biztos benne, hogy több van közöttük, mint egyszerű szobatársi kapcsolat. A srác szinte olvas anyja gondolataiban:
 Hidd el anya, tudom, mire gondolsz, de nincs közöttünk a világon semmi, mi csak lakótársak vagyunk!

Kb. egy hétre rá a lány gyanakvóan megy a sráchoz:
 – Egy hete, mióta az anyád itt járt, nem találok a szép ezüst merőkanalat...

– Nem tudom elhinni, hogy ő lett volna, de azért most írok neki egy levelet, csak hogy biztos legyek benne.

Így a fiú leül az asztalhoz és írja a levelet: „Kedves Anya! Nem mondom, hogy te vitted volna el az ezüst merőkanalat a lakásunkból, és azt sem mondom, hogy nem te voltál. De tény, hogy hiányzik azóta, hogy te itt jártál ebédelni.”

Néhány napra rá megérkezik az anyja válasza: „Kedves Fiam! Nem mondom, hogy te lefeküdnél azzal a lánnyal, de azt sem mondom, hogy nem. De tény, hogy ha ő a saját ágyában aludna, akkor mostanra már régen megtalálta volna azt a merőkanalat. Anyád.”

– Nagymama, Nagymama, miért van úgy kidülledve a szemed?
 – Piroska, legalább a budin hagyj már békén!!!

NYELVI SAROK

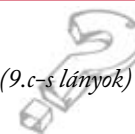
“And your brother, who was trying so hard to get a government job, what is he doing now?”
 “Nothing. He got the job.”

„Azt hiszem, elég nagy bajban lennék, már ami a reggeleket illeti...

Összegyűlné pár igazolatlan.” (iksz-ipszilon)

„Bulit szerveznék, áthívnám a barátaimat, néha talán még suliba is mennék.” (9.c-s lányok)

„Ha hagynak itt pénzt, akkor jó. Ha nem, akkor baj lenne.” (brr)

AZ ÉKSZERÉSZ

Egy álom vált valóra...

...amikor Réka és én megkaptuk azt, amire már hónapok óta áhítoztunk. Egy SAJÁT ROVATOT. Csak így, csupa nagybetűvel. Ami nem kevesebbet jelent, kedves olvasóink, mint hogy állandó rovatot sikerült megkaparintanunk. A feladat egyszerű: Interjút kell készítenünk minden hónapban a környéken állomásozó különleges boltok vezetőivel, illetve dolgozóival.

Előként egy ékszerészt vettünk célba. A lehető leghamarabb egyeztetünk az időpontokat, majd izgatottan indultunk el. Kissé félénken kopogtattunk, de szerencsére már vártak minket.

Egy apró helyiségbe jutottunk. A falakat, a pultot üveg borította, alatta rejtőztek az ékszerkülönlegességek.

– Családi vállalkozás? Maga nyitotta az üzletet?

– Én nyitottam, mivel nekem van a szakmához megfelelő végzettségem, engedélyeim, ezért csak én nyithattam meg.

– Én úgy hallottam, édesapja óras, mert anno segítséget kértem egy zsebórával kapcsolatban. Esetleg a szülei is ékszerekkel foglalkoznak?

– Nem, a szüleim mindketten építészmérnökök. Apukám szabadidejében órákat javított, régi könyvekből tanulta meg és sajátította el az órásszakmát.

– Megrendelésre is készítenek ékszereket?

– Arany és ezüst ékszereket készítenek, megrendelésre illetve a saját terveink alapján. Az ékszerkészítés mellett javítással és restaurálással is foglalkozunk. A megrendelők bejönnek, elmondják vagy lerajzolják, mit képzeltek el, és mi megvalósítjuk azt.

– Látnuk, hogy vannak ásványok, órák és mindenféle régi-ségek is. Ezeket is árulják? Például ezt a színházi szütyőt?

– Hát, igen, pestiesen szólva „színházi szütyő”, bár az egy színházi táska. De ténylegesen régi darab. Az 1900-as évek elején készült. Romos állapotban jutott hozzánk, felújítottuk, és most értékesíteni szeretnénk.

– Eléggé el van rejtve a kereskedés. Befolyásolja ez a forgalmat?

– Bizonyosan befolyásolja a forgalmat. Egy bizonyos szegmensre próbálunk nyitni, nem az utcáról beeső emberek pénztárcájára vagyunk méretezve.

– Javítást is vállalnak?

– Igen, javítást is vállalunk. Mindent, ami nemesfém-ből készült, annak nekilátunk, néha

bizsukat is beveszünk, köveket pótolunk, antik ékszereket, tárgyakat restaurálunk. Sajnos édesapám betegsége miatt most órákat nem áll módunkban javítani, de amit behoznak, annak nagy százalékát meg tudjuk csinálni.

– Járnak ide árpádos diákok? Van valami kapcsolata az iskolával?

– Ó, hogyne, én is az Árpádba jártam. Néha elballagott diákok járnak vissza hozzánk, de a suliból is bejönnek. Viszont nagyon várom, hogy a huszonöt éves érettségi találkozóra megkapjam a meghívómat.

– Az idén lesz?

– Nem, nem, 89-ben végeztem, de várom. Viszont a mai napig van kontaktusom az iskolával. Igazgató úrral, bár ő nem tanított, de Mikusi tanár úrral és a feleségével is, aki tanított és még sokakkal, akik azóta elmentek az iskolából.

– Köszönjük az interjút Vidáskovits Tibornak!

Benyó Réka és Takács Eszter (10.d)

AVATAR

Nagy felhajtás, és egyben nagy rejtély övezte James Cameron legújabb filmjét, az Avatart. James Cameron nem először bizonyította a filmes szakmában, hogy nagyon ért a filmkészítéshez (lásd Titanic).

A történet egy későbbi, elképzelt korban játszódik, amikor az emberiség és a tudomány olyan szintre fejlődött, hogy az ember képes eljutni a legközelebbi csillagrendszerbe. Kutatók kis csoportja a Pandora bolygón életet fedez fel, és közelebbi ismerettségbe is kerülnek a na'vi kultúrával. A térség ásványi kincsekben gazdag, így a tudósok is új ismereteket szerezhetnek. A Pandora bolygó azonban ritka kincsekben gazdag, ezért a pénzahajász katonák célpontjává válik. Hogy minél közelebb kerülhessenek és bizalmat kapjanak a törzstől, kifejlesztettek egy olyan hibrid na'vit, aki tulajdonosa génjeivel rendelkezik, és ők ketten telepatisz összeköttetésben állnak.

Jack Sully, a toloszékbe kényszerült háborús hős jelentkezik a programba. Jacknek az új életforma új reményt adhat a teljes életre. Megismerkedik a törzsfőnök lányával, Neytirivel, ám a törzs eleinte ellenségesen bánik vele, de később isteni sugallatra mégis maguk közé veszik. A Disney filmek ismerőinek rögtön felt is tűnik a filmben ez a Pocahontas-effektus.

Az Avatar is tehát a jól bevált recept alapján készült, de amikor Jack mégis csak szembe száll saját fajtájával, és inkább a törzs és persze a lány érdekeit és bizton-

ságát helyezi előtérbe, a történet új, nem várt fordulatokkal lepi meg a nézőt.

Manapság a filmek nem dolgoznak fel különösebben új témákat, nem boncolgatnak eddig ismeretlen lehetőségeket, gyakrabban a jól bevált ötletek alapján dolgoznak, mégis Cameron az Avattal egy új fejezetet nyitott a mozi történelmében. A 3D-s technika magáért beszél, és ugyanígy a tökéletes képi kidolgozás is: a természet ábrázolása és a törzs kapcsolata a természettel. A fákhöz, a növényekhez, az állatokhoz való lelki kapcsolódás ábrázolása hoz még új(abb) ötletet a történetbe.

Ha jó helyet szeretnél a moziban, ajánlom, hogy rendelj előre jegyet, mert sokan kíváncsiak a filmre. Ha nyugodtan akarod végignézni, ajánlom, előtte keresd fel a mosdót is, mert az a 162 perc nagyon hosszú idő, még egy ilyen székberagasztó film esetében is, különösen, ha viszed a szokásos nagy üdítőt és popcornot. És végezetül társasággal menj, akik a moziból kijöve jókedvre derítenek, mert bármennyire is lehangelő a mi világunk a Pandorán található tökéletes étellel szemben, azért ebben a koszos, kipufogógáz-szagú, haladokló világban is mindenki meg tudja találni az élet örömeit.

Nusy

BOLYAI JÁNOS EMLÉKÉRE

150 éve, 1860. január 27-én hunyt el Bolyai János matematikus. Babits Mihály "Bolyai" című versének részletével emlékezünk rá:

Isten elménket bezárta a térbe.

*Szegény elménk e térben rab maradt:
a kapzsi villámölyv, a gondolat,
gyémántkorlátját még csak el sem érte.*

*Én, boldogulóán, azt a madarat,
ki kalitjából legalább kilátott, ...*

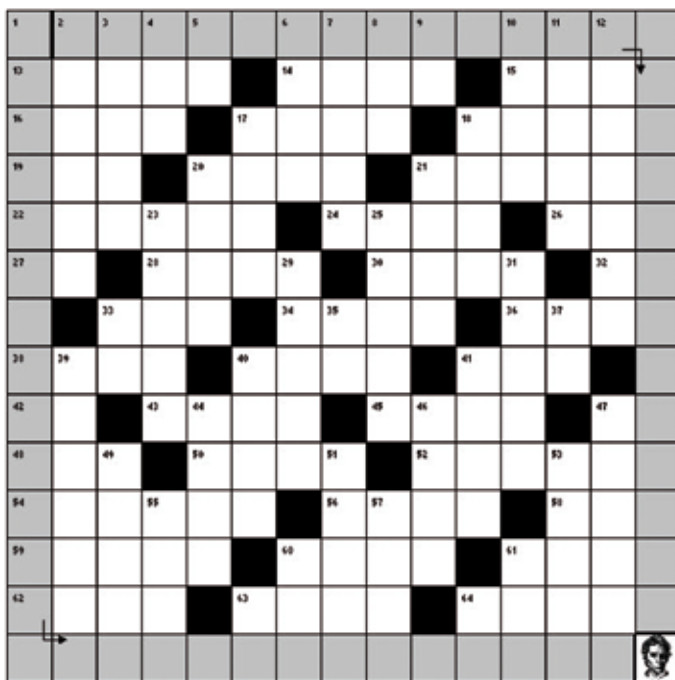
A vers folytatása a fősorokban.

A decemberi szám (úrrakéta) megfajtásai: „...tegnap álmai a ma reményeivé válnak, hogy holnap már realitássá legyenek.”

VÍZSZINTES: 2. A vers folytatásának 1. része (zárt betűk: M, A, T, I). 13. Harmónia. 14. Jel-fogó. 15. Kelet angolul. 16. Nem szabad! 17. Becézett női név. 18. Egykori argentin elnök, Juan Peron musicalt ihlető felesége. 19. Magyar popduó a közelmúltból. 20. Hóhér. 21. Virág része. 22. Úttörő. 24. Sportszermárka. 26. Fórum kellős közepe! 27. A csont latin neve. 28. Díszít. 30. Kikötői medence. 32. Üres fej! 33. Női név. 34. Ló vágtnál lassabban halad. 36. Viking vezér, aki szentté avatott norvég király lett (Kövér...). 38. Egy hónapra szóló. 40. Ezek ellentéte. 41. Bór, kén és vanádium. 42. Április eleje! 43. Élénkítő ital. 45. Citál. 47. Talmi. 48. Kerti házikó. 50. Naprendszerünk bolygója. 52. Tanítá. 54. 5. századi bolgár-török nyelvű nép. 56. Vízgöz. 58. Népszerű párizsi foci csapat. 59. Tornyáról híres bibliai város. 60. Szülésznő. 61. Vacogó. 62. Férfinév. 63. Német folyó. 64. Lom.

FÜGGŐLEGES: 1. A vers folytatásának 2. része (zárt betűk: M, K, L, K, T). 2. A férfiszépséget megtestesítő mitológiai alak. 3. Japán ősi vallás. 4. Kezd elolvadni! 5. Római 1050. 6. Mezopotámia mai neve. 7. Szilárd építőanyag. 8. Gyilkolja. 9. Folyadék. 10. Becézett Levente. 11. Egyiptom fővárosa. 12. Hosszú kocsányon lógó termésű díszfa. 17. Egyetemi részleggel kapcsolatos. 18. Nem azok. 20. Északi csillagkép. 21. Fukar. 23. Figyelik. 25. "csiga-biga gyere ki, ég a házad ...". 29. Ágyúval harcoló katona. 31. Étel. 33. Félkör alakú vonal. 35. Japán táblajáték. 37. Római 55. 39. Rendszeres pénzsegély. 40. Lehullott, száraz lomb. 41. Négylábú kételtű. 44. Tátott szájjal bámul. 46. Női név. 47. Ruhát átalakít. 49. Népi hangszer. 51. Törkard. 53. Női szerzetes. 55. ... Ernő - a Rákosi korszak ismert kommunista politikusa. 57. Tamási Áron trilógiájának címszereplője. 60. Fadarab. 61. Hátsó. 63. Tág. 64. Kicsinyítő képző.

Lévay Zsolt

CSOKOLÁDÉ

A kakaó növény története az i. sz. 600 körüli időkhöz, Yucatan dzsungelébe vezethető vissza, bár a történet valószínűleg ennél is régebbi lehet.

Az bizonyos, hogy a maya őslakosok ebben az időben már foglalkoztak kakaócserje ültetvényekkel. A kakaóbab ebben az időben is értékes cikknek számított, adófizető eszközként, házasságkötéskor ajándékként, valamint pénz helyett is használták. A mayák tudták, hogy ha a kakaószemeket megpörköljük és a ledarált a port vízzel vagy tejjel keverjük, akkor egy igen keserű, ám élénkítő hatású italt kapunk. Ezt chokolatl-nak vagy xocolatl-nak hívták, amiből később a csokoládé elnevezés alakult ki.

Első európai emberként Kolumbusz Kristóf és társai ittak xocolatl-ot, de a kakaó lehetőségeire egy bizonyos Hernán Cortés figyelt fel, aki 1519-ben érkezett a mai Mexikó területére, ahol az aztékok (mert ők időközben leigázták a mayákat) Quetzalcoatl-t, a Tollas Kígyó istent látták benne és óriási fogadtatásban részesítették. Cortés felismerte, hogy az ital frissíti a szellemet, ezért katonáival is itatott a fűszeres nedűből és a hadsereg egész nap képes volt menetelni. Az eredmény láttán a spanyol hadvezérben felébredt az üzleti érzék, és hajóin kakaót szállítottatott Európába.

Szerzetesek is utaztak Amerikába, s egyikük elküldött néhány szem kakaóbabot a zaragozai apátnak, aki Európában elsőként készített belőle csokoládét. A barna massa

íze még elég messze volt a mai íztől, mert nagyon keserűre sikeredett. Körülbelül egy évszázad telt el, míg rájöttek, hogy mézzel vagy cukorral ízesítve igen finom csokit készíthetnek. A 17. század csokoládéja már-már hasonlított a mai csokihoz.

A felfedezőknek köszönhetően a spanyol király ház tagjai megismerhették a chokolatl nevű italt, amit a királyi család hivatalos itallá nevezett ki. A XVII. század elején a spanyol király lánya XIV. Lajos felesége lett, így a csokoládéivás szokása rövid idő alatt a Napkirály udvartartásában is gyökeret vert. A franciák ízlésének furcsa volt a sűrű ital, ezért vízzel hígították. Ebben a formában terjedt el később egész Európában. A nagyvárosokban sorra nyíltak az elegáns szalonok, ahol a csokoládé volt a legnépszerűbb ital.

A 18. században a patikákban is lehetett különféle csokoládészerüéseket kapni: volt hashajtó, méregtelenítő, de zabcsokoládé is. Ekkor már elkészültek az első bonbonok, amelyek kirobbanó sikert arattak a francia arisztokrata hölgyek köreiben. A csokoládédarabok ízesítése és díszítése már művészi kifinomulttá vált, és a bonbon a felső társadalmi osztályok egyik szimbólumának számított.

A 19. század elején jelent meg az első táblás csokoládé. Magas tápértékének köszönhetően az első és második világháború alatt a katonák etetésének alapvető része volt a rendszeres csokoládéporció.

Kiss Dávid (8.a)

„Éhes lennék, az biztos!”

KARANCZ JÁNOS

Az ország harmadik legjobb jojosa? Jó ideig kételkedtem benne, hogy valóban létezik ilyen, de fikcióról nem szokásom cikket írni. © Bemutatom Karancz Jánost.

Szerintem mindenki fel tudja idézni az emléket, mikor először fogott a kezébe jojót: gyerekkori énként gondosan feltekeri a madzagot, nagy levegőt vesz, majd félve elengedi. A kockázat hatalmas, ha a guriga nem ér vissza, a fonal újbóli feltekerése sajnos kiküszöbölhetetlen. A próbálkozás – persze – már hiábavaló, az örült ráncigálás itt nem segít az emberen. Az idegromboló hatásától megkímélve magunkat pedig gyorsan tovább is adunk rajta.

Persze nem érdemes összehasonlítani tapasztalatainkat Janiéval, aki már régóta űzi ezt a különleges „sportot”. Első kérdésünk talán, hogy hogyan lehet kategorizálni a jojósokat, mi alapján lehet rangsort állítani köztük. A versenyeken egy koreográfiát kell zenére előadni, így számít az ötletesség, a ritmusérzés, de a technikát is figyelembe tudják venni.

Eszköz (jojó) szerint öt csoportot lehet felállítani: (1) egy jojó használata; (2) két jojó használata; (3) mikor a zsinór és a jojó külön áll; (4) mikor a zsinór másik végén egy egyensúly van (pl. dobókocka); (5) mikor a másik egyensúly helyett egy másik jojót használnak.

Az országoson Jani az egy jojós kategóriában érte el a harmadik helyezést. A zenét mindenki maga választ-

ja, tavaly egy punk számmal lett harmadik, tavalyelőtt a Fűrész zenéjével ötödik.

Egy ilyen verseny elmondása szerint mindig jól telik, ami nem véletlen, hiszen a versenyzők egy korosztályba sorolhatók, átlag 17-18 évesek. A youtube-on található videók is ugyanerről tanúskodnak, meg persze arról, hogy Karancz János sem véletlenül országos harmadik. Mindenkinék figyelmébe ajánlom, hogy tekintse meg a videókat, mert hihetetlen, amit ez a srác művel. Gyors kézmozdulatok, néha egy-egy vigyor, hogy megnyerje a közönség figyelmét, a háttérben pedig folyamatos biztatás hallatszik.

A jojósok nem csak egy-egy versenyen találkoznak, hanem minden hétvégén szerveznek találkozót. Ez általában a Dohány utcai zsonglőr boltban zajlik, és ha érdekel a dolog, szerintem nem lesz ellenvetésük, ha benéz. Bár Magyarországon körülbelül csak százán jojóznak, mégis van világvetélyre jutó közülük. Például Csiszár Martin magyarként tizenkettedik az első kategóriában, vagy Gröger Nándor, aki hetedik a harmadik kategóriában. De említhetünk olyat is, aki január végén Európa Bajnokságra megy. Kitaláljátok ki az?

Hát kívánunk neki sok szerencsét, és ígérem, beszámolok majd további eredményeiről is.

www.yo-yo.hu

Treszkai Anett (11.b)

XVI. AMFITEÁTRUM KUPA

Régóta hallgattuk már, hogy majd ha tizenegyedikesek leszünk, megtudjuk mennyi pluszóraasuliban, mennyilemondottkülönóra áll az Amfi Kupa háttérében. No, nem mintha panaszkodni szeretnénk, a munka nagy részét ugyanis nem mi, hanem a négy főszervező (Varga Stefi, Török Flóra, Treszkai Anett és Zsigmond Ádám), valamint Titter tanárnő végezte.

Heteken át néztük, ahogy osztálytársaink majd minden szünetüket a matematikaórán szorgos munkával, vagy annak ajtaja előtt való várakozással töltik. Mert feladat volt elég, a végére a tanárok már meg sem lepődtek, ha valamelyik 11.b-s csak besétált és leült egy gép elé. Természetesen bakikból sem volt éppen hiány. Így kerülhetett sor például az „XVI. Amfiteátrum Kupa” megrendezésére Zsiga jóvoltából. (Ha megtaláltad a hibát, csak gratulálni tudok, mert nekünk hónapokig nem

tűnt fel, és mivel kijavítani már nem volt idő, a dossziékon így szerepelt a verseny neve.) Voltak elgépelt nevek, utolsó pillanatban leadott vagy megváltoztatott nevezések, veszekedések és kirohanások, de összességében jól ment az előzetes szervezés.

Azután elérkezett december 4-e. Szinte egész délelőtt a tanári és az úgynevezett „amfi szoba” között rohangáltunk, mert nekünk még az utolsó pillanatokban is sikerült megoldásra váró problémákat találunk. Negyed 12-re már a helyükön ültek a regisztrációsok, megvoltak a terembeosztások, a teremfelügyelő

diákok is elfoglalták osztályaikat, a pöttömök pedig lassan ellepték a földszinti és első emeleti folyosókat. A versenyzők 75 percet kaptak a feladatok megoldására. Talán ez volt a napunk legnyugalmasabb része, bár munka volt elég eközben is.

A feladatsor megírása után kezdődtek a különböző programok, majd fél 5-től egészen az eredményhirdetésig Mikusi tanár úr és érdekes feladványai várták az érdeklődőket a nagyelődobán, ahol minden jó megoldásért egy csoki (Mikulás közeledtére való tekintettel jelen esetben szaloncukor) volt a jutalom.

A tervezetthez képest sak 45 perces csúszással sikerült összesíteni az eredményeket, amit a türelmetlen szülők és csemetéik nem is mulasztottak el a tudunkra adni. Egyéni kategóriákban a legjobb húszat, csapatversenyben a legjobb tizet díjaztuk különböző ajándékokkal és persze az elmaradhatatlan amfikupás pólóval (amin a logót, ha valaki esetleg még nem értesült volna róla, Zsiga tervezte).

Este 7-re már vége is volt az egésznek, már csak pár gyerek és szülő beszélgetett az aulában, mi, szervezők pedig három torta társaságában bevonultunk egy földszinti terembe. Titter tanárnő köszönetet mondott minden jelenlegi és volt árpados diáknak és tanárnak, aki segítséget nyújtott a szervezésben és a lebonyolításban, és őszintén mondhatom, szerencsére voltak egy páran.

A szervező osztály nevében szeretném én is megköszönni mindenkinék a segítséget, és sok sikert kívánunk a 10.b-nek a XVII. Amfi Kupa megszervezéséhez.

Farkas Krisztina (11.b)

Maszk és álarc

Maszk mögé elbújva bárki átváltozhat, szerepet játszhat, elrejtőzhet. Álarc segítségével énünk legmélyebb titkait hívhatjuk a felszínre.

Régen a maszkot nevezték álcának, lárvának, sőt az alak elnevezés is megfelelő volt. Az álarc védelmet nyújtott a gonosz erőkkel szemben, elrejtette viselőjének valódi egyéniségét, felismerhetetlenné vált. A maszk azonban határjelzőként is működik: az orvos maszk mögé bújnak, a hegesztő

hegesztőmaszkkal óvja arcát és szemét a káros fényhatásoktól. Kegyeleti céllal is készítettek maszkot, gondoljunk csak a fáraók halotti maszkjaira. Az elhunyt arcvonásait őrizték az utókor számára, az elhunyt szellemének megidőzésében pedig segítséget nyújtottak.

Svarczné Micheller Erzsébet

Kiss Dávid (8.a)

Gosztonyi Dorottya (8.b)

Gyarmati Fanny (8.a)

Zaharieva Simona (8.a)

Sebestyén Marcell (8.c)

Veréb Dóra (8.c)